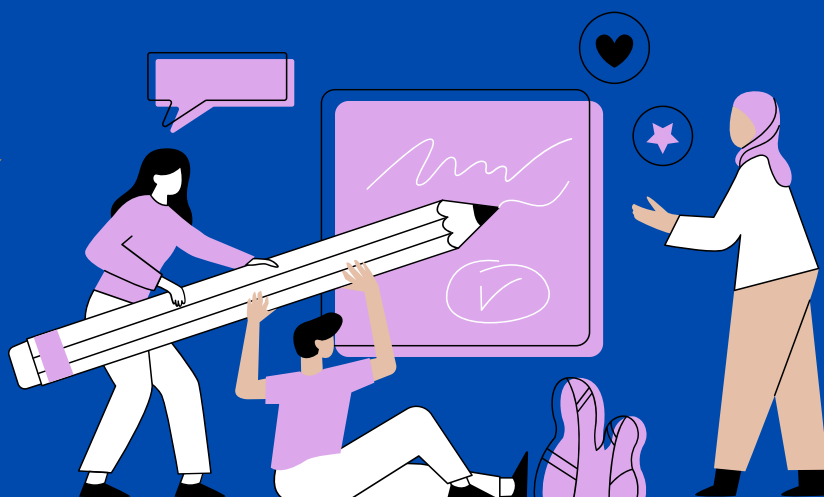

Forster

Z OBSAHU

01

Úvod

02

Pohár Ľudovíta Wintera v rukách talentovaných hotelákov

03

Baristická súťaž v Brne

04

Úspešný riešiteľ SOČ Matteo Enev – rozhovor /podcast

05

Gastro Vianoce 2022

06

Slávnostný banket triedy III.C

07

Lyžiarsky výcvik 2023

08

Exkurzia Osvienčim, Krakov - prezentácia

09

Z malej ankety na tému kníh

10

Zelené aktivity Ekohotelákov

11

Básne

12

**Výhercovia školskej literárnej súťaže
Záhada domu na konci ulice**

Milí naši čitatelia,

vítame vás pri čítaní ďalšieho čísla nášho časopisu Hotelák.

Do obsahu sme zaradili výber toho najzaujímavejšieho, čo tento polrok ponúkol. Nebola to ľahká úloha vzhľadom na množstvo podujatí, spomeniem napríklad lyžiarsky výcvik, bankety, výlety, súťaže...

Dodatočne si pripomenieme Gastro Vianoce, marec – mesiac knihy si uctíme malou anketou a popýšime sa literárnou činnosťou nadaných žiakov.

Maturanti majú za sebou prvú časť svojej veľkej skúšky, tá druhá ich čaká v najbližších dňoch. Držíme im palce a prajeme veľa šťastia. Veríme, že budú robiť hotelke a učiteľom, ktorí sa im venovali, dobré meno.

Všetkým vám želáme úspešné ukončenie tohto školského roku, užite si letné prázdniny a radosti s nimi spojené, vychutnávajte si každý moment a žite s elánom. Vidíme sa opäť v septembri.

Vaša redakcia

Pohár Ľudovíta Wintera

Dňa 4. apríla 2023 sa v priestoroch našej školy stretli účastníci súťaže Piešťanský pohár Ľudovíta Wintera. Viac ako 90 súťažiacich zo stredných škôl v Čechách a na Slovensku predviedlo svoje vedomosti, zručnosti a šikovnosť v piatich samostatných disciplínach: MLADÝ SOMELIÉR, JUNIOR BARISTA CUP, BARKULTUR JUNIOR COMPETITION, JUNIOR CHOCOLATIER a JUNIOR TEATENDER.

Súťaž prebiehala od 7:00 hod. do 16:00 hod. v rôznych učebniach a v aule školy. Výkony súťažiacich hodnotilo 32 porotcov. V silnej konkurencii piešťanskí hoteláci obstáli na výbornú! Po sčítaní bodov bola za najúspešnejšiu školu vyhodnotená práve naša. Vzácný putovný pohár teda zostáva u nás. Našimi víťazmi, ktorým srdečne gratulujeme a ďakujeme za reprezentáciu školy, sú: Šimon Baláž – 1. miesto – barmanstvo, Eliška Lisová – 2. miesto – tea tender, Michaela Bolecková – 2. miesto – somelierstvo.

Študenti prejavili jednotu, súťažný deň prebiehal v pozitívnej klíme. Účastníci sa medzi sebou nadšene povzbudzovali a navzájom si fandili.

O svoje pocity sa s nami podelila aj naša žiačka Sára Ferancová, ktorá súťažila v rámci disciplíny junior barista cap: „Súťaž bola veľmi dobre a pekne pripravená, so skvelou atmosférou, všetci si ju naplno užívali. Bola to pre mňa ďalšia úžasná skúsenosť, aj keď ma trochu ovládol stres, som vďačná, že som sa mohla takejto súťaže zúčastniť.“

Erika Marie Obhlídalová, II.D

Baristická súťaž v Brne

21. 3. 2023 som sa spolu s priateľmi a spolužiakmi zúčastnila baristickej súťaže v Brne. Súťaž pozostávala z piatich disciplín - tea tender, barman, barista, z piva a z tea tastingu. Jednotlivé školy súťažili aj ako tímy, a to v prípade, ak škola spĺnila požiadavky, ako napríklad jeden súťažiaci v každej disciplíne a podobne. V kategórii tea tender od nás súťažila Eliška Lisová, ktorá skončila na 1. mieste. Je to obdivuhodný úspech, lebo Česi málokedy obsadzujú prvé miesta Slovákmi. V kategórii barman zabojoval za našu školu Šimon Baláž, ktorý skončil na 2. stupni víťazov, v pive Mário Urbánek dobyl 5. priečku a za baristiku som išla Hotelovú akadémiu Ľudovíta Wintera v Piešťanoch reprezentovať ja. Skončila som druhá, z čoho sa veľmi teším.

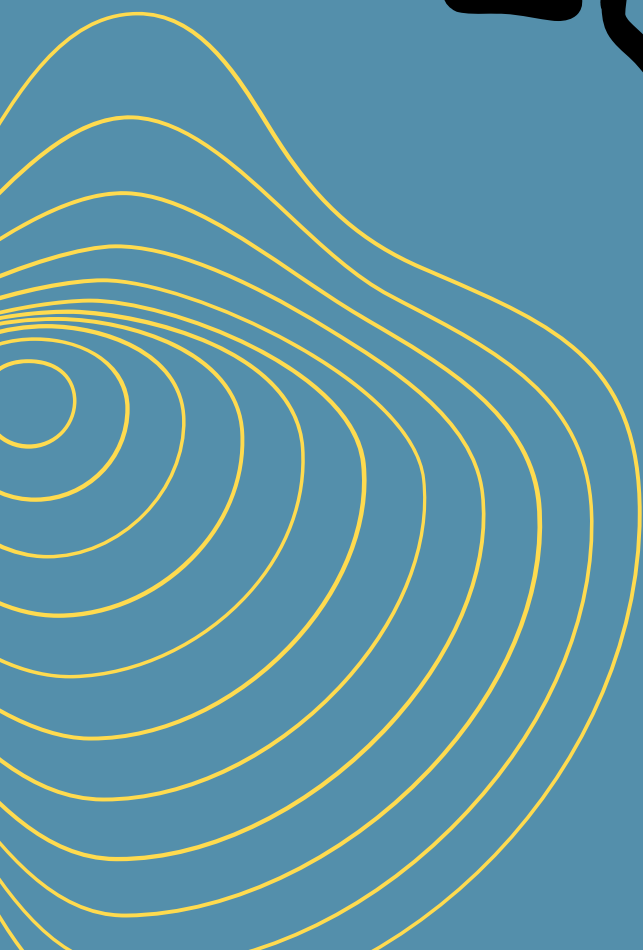
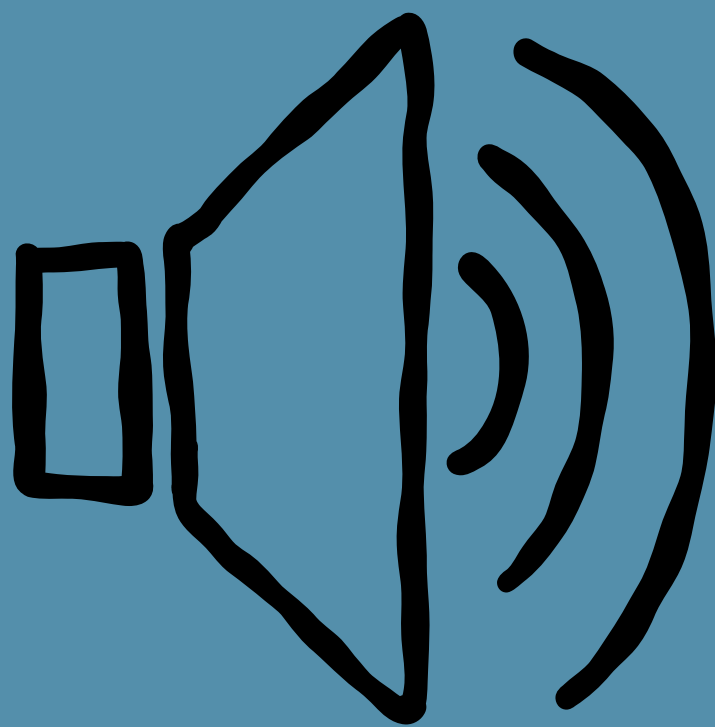
Do Brna sme pricestovali už 20. marca, čiže deň pred súťažou, a prenocovali sme v odľahlejšej časti mesta. Po ubytovaní sa v hoteli sme zašli do neďalekej reštaurácie. Už dlho mi nebolo tak dobre. Zvyšok večera sme strávili hraním biliardu.

Súťaž prebiehala od skorého rána. Všetci sme boli pod veľkým stresom z toho, či máme všetko, čo potrebujeme, či sme na nič nezabudli, či každý vie, čo má robiť... S napätím sme sledovali ostatných účastníkov, našich „rivalov“ Stres a panika z nás však opadávali s postupujúcim časom. Za náš tím sme jeden po druhom postupne predviedli teoretické a predovšetkým praktické zručnosti. Mňa samotnú stresy obišli. Urobila som dve espressa, dve capuccina a dve espressa macchiata. Väčšinu času som iba rozprávala. Moja schopnosť zvládať stres mi určite dopomohla k dobrému umiestneniu.

Vďaka účasti na súťaži v Brne som sa zoznámila so skvelými ľuďmi, a nadobudla som nové skúsenosti, ktoré môžem využiť aj v budúcnosti.

Vanesa Tomaníková, II.C

**VYPOČÚJTE SI ROZHOVOR
S MATTEOM ENEV,
ÚSPEŠNÝM RIEŠITEĽOM SOČ,
V NAŠOM PODCASTE**

Gastro Vianoce 2022 ✨

Organizácia podujatia Gastro Vianoce je na našej škole každoročným zvykom. Hoteláci tak môžu ukázať zručnosti, ktoré nadobudli počas doterajšieho štúdia, a naladiť všetkých návštevníkov na pravú vianočnú atmosféru. Tohtoročné gastro sme si obzvlášť užili, nakoľko sa dva roky nemohlo konať kvôli pandémie. Do príprav sa zapojili žiaci každého ročníka. Každý priložil ruku k dielu a spoločnými silami sme sa po týždňoch príprav dopracovali až k slávnostnému otvoreniu pre verejnosť. Žiaci prvého ročníka pomáhali s prípravami starším žiakom.

Návštevníkov uchwátili slávnostné tabule s originálnymi tematikami, ktoré pripravili žiaci druhého a tretieho ročníka. Hostia mohli obdivovať napríklad tabuľu s témou rozprávky Kráska a zviera, Alica v krajine zázrakov, Ľudová hostina, Silvester a mnoho ďalších. Žiaci tretieho, štvrtého a piateho ročníka triedy premenili na strediská od výmyslu sveta, návštevníci v nich mohli očakávať skutočné gastronomické zážitky.

Milovníci pizze a cestovín zamierili do Talianskej kuchyne, zástancovia domácej klasiky si mohli pochutiť na bryndzových haluškách v Slovenskej kuchyni, do Bavorskej kuchyne návštevníkov pritiahol pravý bavorský šnicel. Veľký úspech mala i vináreň, kaviareň, Francúzska kuchyňa, Dedinská zabíjačka, Zmrzlináreň, stánok s palacinkami či vaňami a mnoho ďalších. Nadšenci miešaných drinkov mali možnosť navštíviť bary, v ktorých naši šikovní študenti namiešali lahodné alkoholické i nealkoholické drinky, ktoré sami vymysleli a používali do nich aj originálne suroviny.

A ako prebiehali prípravy? Všetky veci, dekorácie, ktoré sme potrebovali, sme zabezpečovali vo vlastnej réžii mesiace vopred. Cukrári strávili vypekaním a zdobením cukroví, koláčikov, pečiva dlhé hodiny, ba až dni. Samotná príprava stredísk a tabúl začala dva dni pred slávnostným otvorením pre verejnosť. Triedy sme premenili na nepoznanie. Z každej sa stala plnohodnotná gastronomická prevádzka.

Steny tried sme zakryli látkami, rozmiestnili sme stoly, stoličky, bar, priestor sme primerane nadekorovali. Zatiaľ čo sme my dokončovali posledné úpravy, ostatní spolužiaci pripravovali v kuchynkách suroviny a potraviny za pomoci našich vyučujúcich. Konkrétne naša trieda mala na starosti prevádzku Bavorská kuchyňa. Malú ochutnávku Gastro Vianoce 2022 vám prinášame aj na nasledovných fotografiách.

Alica Rybová, Terézia Letková, III.D

Slávnostný banket triedy III.Č

Už je akýmsi pravidlom, že jar sa na Hotelovej akadémii Ľudovíta Wintera v Piešťanoch víta sériou slávnostných banketov, na ktorých prezentujú svoje obdivuhodné zručnosti žiaci tretieho ročníka. Pohostenie, servis a výnimočnú atmosféru si vychutnávajú najmä rodičia žiakov.

V piatok 24. marca 2023 sa uskutočnil slávnostný banket triedy III.C, ktorá sa vydala cestou jednoduchosti a krásy. Priestory pod ich taktovkou hrali kombináciou bordovej, bielej a zlatej farby. Po náročných a dlhých prípravách sa „céčkarom“ podarilo pripraviť kúzelný a nezabudnuteľný večer. Miestnosťou sa vznášali príjemné tóny harfy, nové chute vyčarili na tvárach hostí ohromenie a úsmev a vďaka kráse a neobyčajnosti francúzskeho spôsobu obsluhy v podaní šikovných hotelákov sa neraz objavili aj slzy dojatia hrdých rodičov.

Lyžiarsky výcvik

V marci tohto roku sme mali my - žiaci prvého ročníka opäť možnosť absolvovať lyžiarsky výcvik. Všetci sme sa neuveriteľne tešili a myslím si, že naše očakávania sa naplnili do bodky a odniesli sme si z hôr kopu zážitkov. Lyžiarsky výcvik sa konal v lyžiarskom stredisku Jasná.

Odchádzali sme v nedeľu 5. 3., stretnúť sme sa mali o 7:30 ráno na parkovisku futbalového štadióna v Piešťanoch. Odchod sprevádzal menší chaos. Milión áut, deti s batožinami, lyžami a dva obrovské autobusy. Pani profesorka Sklárová nás usmerňovala. Žiaci z triedy A a triedy B si mali sadnúť do jedného autobusu a trieda C a D sa usadila do druhého autobusu. Poslednýkrát sme zakývali rodičom a mohli sme vyraziť na dlhú cestu, ktorá bola pred nami. V autobuse bolo hneď zrána celkom veselo, no po pár minútach sa nám už sedieť nechcelo. Cesta do cieľovej destinácie Jasná trvala približne 3 a pol hodiny.

Neuveriteľne vyčerpaní sme konečne vystúpili z autobusu na parkovisku v Jasnej. Ihneď nás ovanul studený vietor. Všade bol len biely sneh a zima. Pani profesorka Sedláková nám rozdala lístky na lanovku, ktorá nás mala vyviezť k miestu nášho ubytovania, k chate Kosodrevina.

Hore v chate sme si odložili lyže do lyžiarne a ubytovali sme sa v izbách. Po chodbách sa začalo ozývať menšie nariekanie zo sklamaní. Predsa len to bola ubytovňa hore na svahu... Izby neboli najluxusnejšie, ale myslím si, že pár dní sa to v nich dalo vydržať. Najdôležitejšie totiž je, akú atmosféru si sami vytvoríte. Dostal sme približne hodinu na to, aby sme si vybalili oblečenie a popozerali si priestory Kosodreviny. Nasledovala stretávka dolu pri recepcii s vyučujúcimi, ktorí nám dali bližšie informácie o aktivitách – prezliekli sme sa do lyžiarskeho oblečenia, poobúvali lyžiarky. Začiatocníci dostali v jedálni menšiu prednášku o lyžovaní od pani inštruktorky. Tí, ktorí vedeli lyžovať, mali ísť von za vyučujúcimi telocviku a predviesť im na krátkom svahu, ako im lyžovanie ide. Podľa úrovne ich lyžiarskych schopností boli zaradení do skupín. V ten deň sme potom už mali viacmenej voľný program. O 18:30 sme sa zhromaždili v jedálni, kde sme dostali vynikajúcu večeru. Krátko po nej sme si unavení z celého dňa išli ľahnúť.

Ďalšie dva dni sme usilovne lyžovali. Večer sme zrelaxovali aj pri programe. Zábavu mala vždy v réžii niektorá z tried. V utorok to bola déčka. V stredu céčka.

Vo štvrtok sa s nami zahralo počasie, a tak sme zostali v chate. Rozprávali sme sa, hrali karty, biliard, popíjali čajík. Boli sme sa aj prejsť. Celý deň aj napriek tomu ubehol dosť rýchlo a večerný program, ten bol asi najlepší zo všetkých. Inšpirovali sme sa tanečnou šou Let's dance. Na parket boli vyzývané páry, ktoré si vybrali pesničku a tancovali. Ešte v ten večer pred spaním sme sa museli stihnúť pobaliť. V piatok sme už totiž išli domov...

Náš tohtoročný lyžiarsky výcvik bol krásnym zážitkom a touto cestou by som sa chcela poďakovať všetkým vyučujúcim a úžasným inštruktorom za nezabudnuteľný týždeň. Ďakujeme!

Tamara Ondrejovičová, I.D

PREZENTÁCIA O NAŠEJ EXKURZII DO OSVIENČIMU V KRAKOVE (NÁJDETE V SÚBORE POD ČASOPISOM)

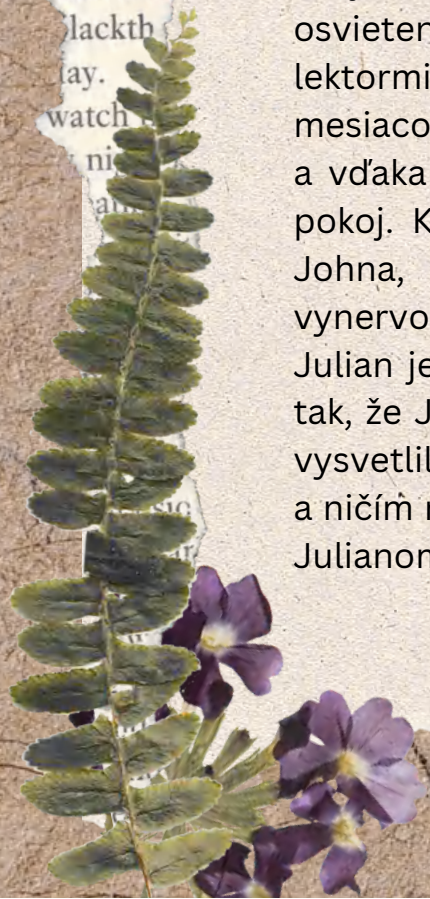

Z malej ankety na tému kníh

Marec - mesiac knihy

1. Keby si sa mohol/mohla stretnúť s literárnou postavou, ktorá by to bola? Prečo?

Veľmi rada by som sa stretla s postavou Julian Mantle z knihy *The monk who sold his Ferrari* (Mních, ktorý predal svoje Ferrari). Nie je síce postavou z nejakého napínavého, akčného či detektívneho príbehu ani perfektný gentleman z románu, ale stretnúť sa s ním by bola pre mňa veľká pocta. Julian Mantle bol kedysi právnik, génus vo svojom obore, workoholik a miloval materiálne veci ako svoje luxusné domy kade-tade po svete, červené Ferrari, drahé hodinky a najkvalitnejšie obleky. Jedného dňa však jeho telo nezvládlo tento životný štýl a dostal infarkt v pomerne mladom veku. Keď sa dostal cez tento strašidelný zážitok so smrťou, rozhodol sa, že je čas zmeniť svoj život. Predal všetky svoje materiálne veci a vybral sa na cestu za osvietenstvom. Stretol množstvo ľudí, ktorí sa stali jeho lektormi, no najväčšia zmena prišla, keď strávil niekoľko mesiacov s mníchmi v Himalájach. Prijali ho medzi seba a vďaka nim našiel svoje vnútorné šťastie a vnútorný pokoj. Keď sa vrátil späť a navštívil svojho kamaráta Johna, skoro ho nespoznal. Už to nebol ten vynervovaný, vystresovaný workoholik ako predtým. Julian jeden večer prišiel k Johnovi a celú noc strávili tak, že Julian rozprával o svojej ceste k osvietenstvu a vysvetlil Johnovi, ako aj on dokáže nájsť vnútorný pokoj a ničím nepodmienené šťastie. Presne tento rozhovor s Julianom by som veľmi rada zažila aj ja. (Lucia, IV. B)

Sherlock Holmes – páči sa mi jeho vynaliezavosť. (Adam, IV. B)

Dartagnan – je odvážny, vtipný, dobrodružný. (Laura, I. B)

Gregor Samsa z Metamorfózy, chcela by som vedieť, čo sa mu prehánalo hlavou vo chvíli, kedy bol premenený, a snažila by som sa mu pomôcť. (Janka, IV. B)

Malý princ – proste prečo nie, jeho myšlienky o živote sú pre mňa fascinujúce. Čo strana, to citát a nejaká motivácia, pekná myšlienka. (Paťa, I. B)

Harry Potter, pretože som od mala mal rád tie knihy a mám ich doma všetky. (Oliver, II. B)

Chcela by som stretnúť Kocúra v čižmách, pretože sa mi páči jeho nebojácnosť, odhodlanie. (Diana II. B)

Aelin Ashryver Whitethorn Galathynius (kniha Trón zo skla) – je zábavná, inteligentná, tak som si istá, že by som zažila dychberúce dobrodružstvo, jej prekvapenia spôsobujú infarkty a páči sa mi, že to nie je taká typická princezná, čo čaká, kedy ju niekto zachráni. (Vanessa, II. B)

R
L.
e
to
ruitto da
-10 IE 1
e/c N. 3-8
stato a Soc.
ano Piazza
ddi (1)
Bollo lineare dell'Uff

2. Keby si mohol/mohla byť postavou v niektorej knihe, ktorá by to bola? Prečo?

Malý princ – pretože vníma svet aj z druhej strany, ktorú mnohokrát ľudia prehliadajú, a ukazuje, že najväčšie bohatstvo je to, ktoré nevnímame ako bohatstvo. Človek by bol zrazu lepším. (Adam, IV. B)

Spoločník Roberta Huntera a Carlosa Garcíu v sérii od Chrisa Cartera, pretože sa mi páčia ich postupy a ich príhody pri rozuzľovaní vražd. (Janka, IV. B)

Keďže nečítam knihy s príbehmi, ťažko sa mi vyberá, ale určite by som rada lietala s Atrejom na Falkorovi z Nekonečného príbehu. Ako malá som zbožňovala Falkora, a tak by sa mi splnil môj detský sen. (Lucia, IV. B)

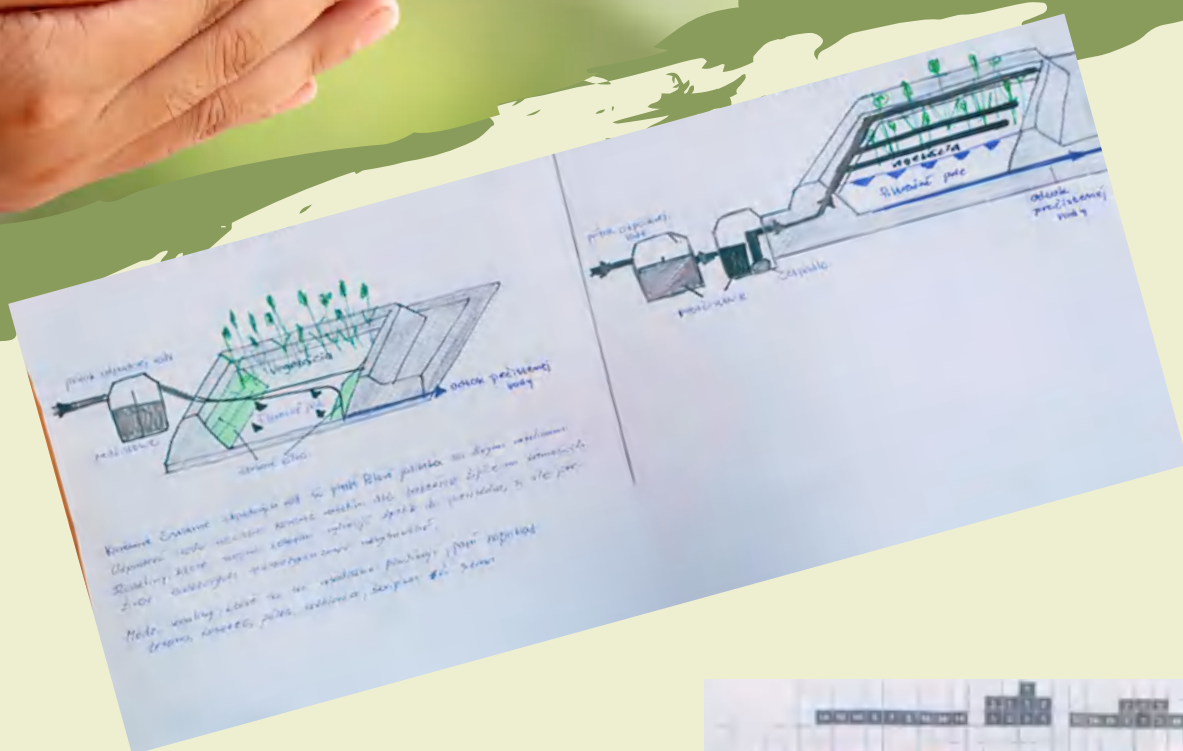
Keby som mohla byť postavou v nejakej knihe, bol by to lev Alan, pretože je inteligentný, ochotný a veľmi sa mi páči, ako pomáha druhým a je tam vždy pre nich, keď treba. (Diana, II. B)

Grázlik Gabo – ten samotný Gabo, lebo nemá rád nudu, škola mu nejde, každý deň sa hrá hry, nič iné nerobí, iba doslova grázloviny, je nezdravé jedlo a neznáša zeleninu, ale aspoň má rád hrozno. (Patrícia, I. B)

Amy March z knihy Malé ženy, pretože je to zaujímavá postava a chcela by som vedieť, ako sa cíti. (Miška, I. C)

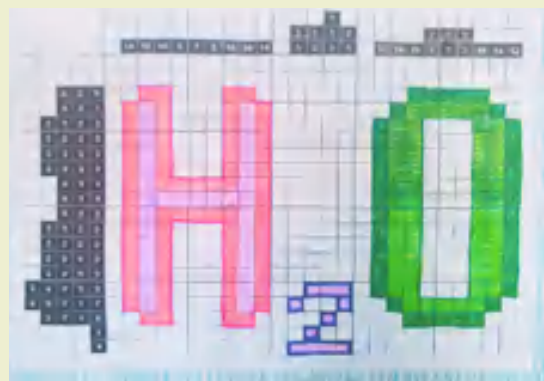
ZELENÉ AKTIVITY

Ekohoteláci

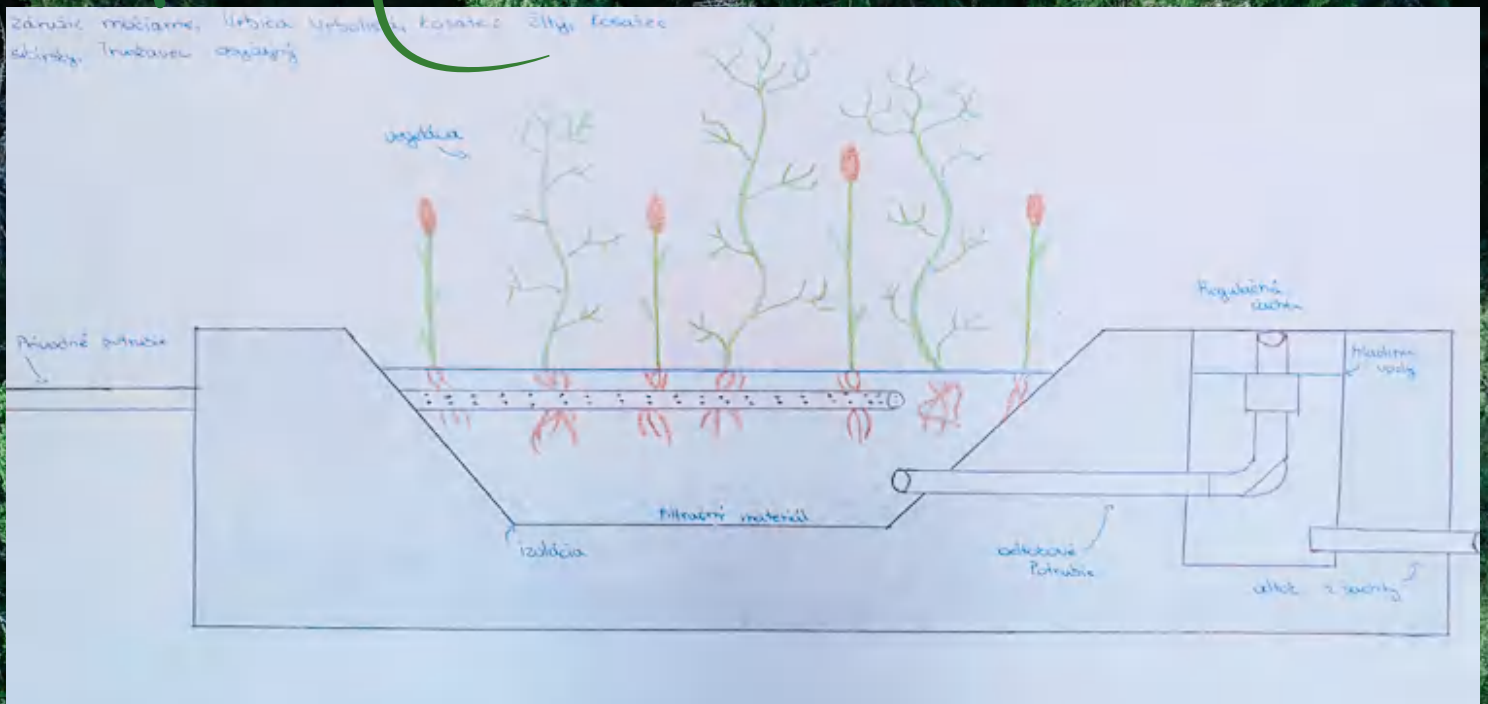

Ekohoteláci sa aj v tomto školskom roku zapojili do dvoch súťažných Enviropátračiek.

V prvej z nich v úlohách na tému „ŠETRENIE VODOU“ sa zamýšľali sa nad spôsobmi ako zachytávať vodu, o možnostiach koreňových čističiek z prírody (horizontálnej a vertikálnej), porovnávali spôsoby mýňania vody pri osobnej hygiene, kreslili návrhy a vymýšľali vynález, ktorý by pomohol pri šetrení s vodou, vyplňali kvíz...

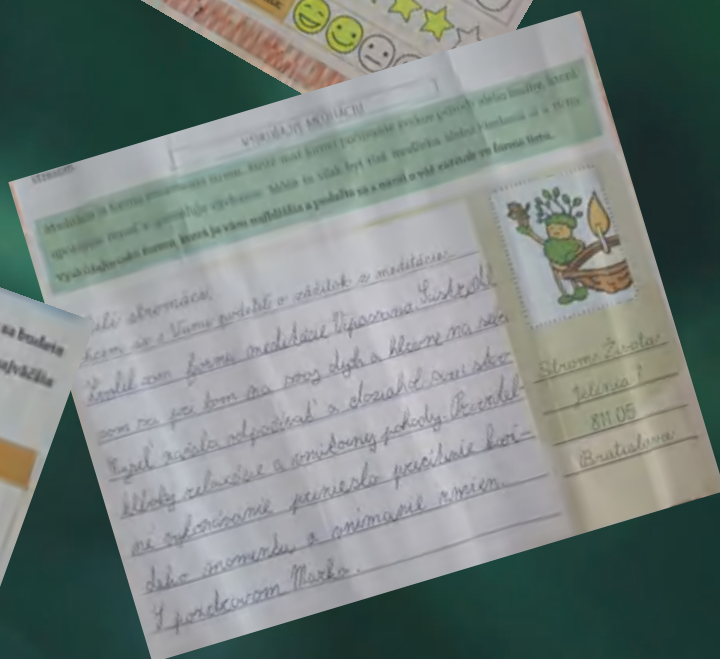
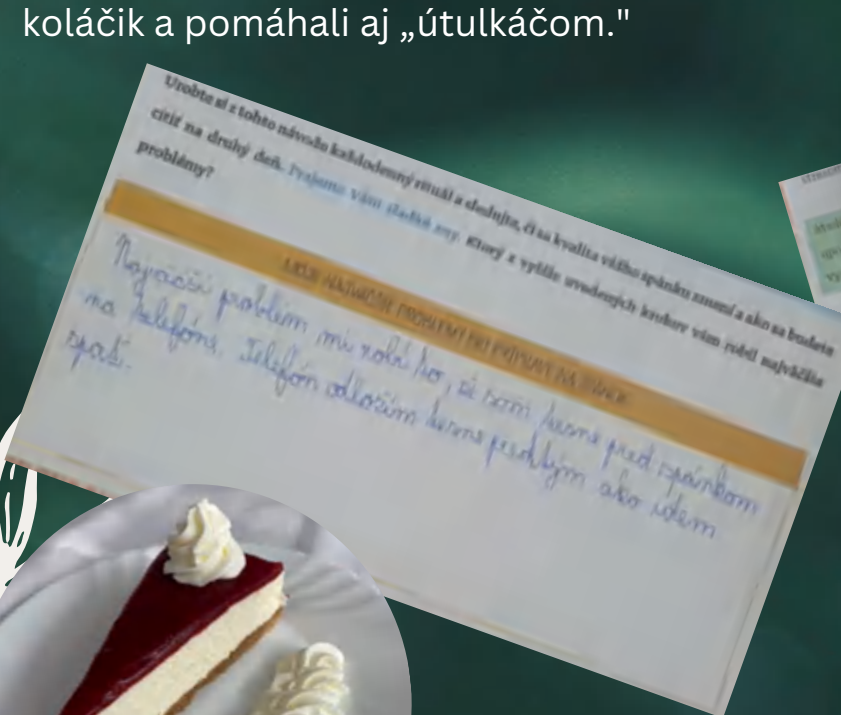
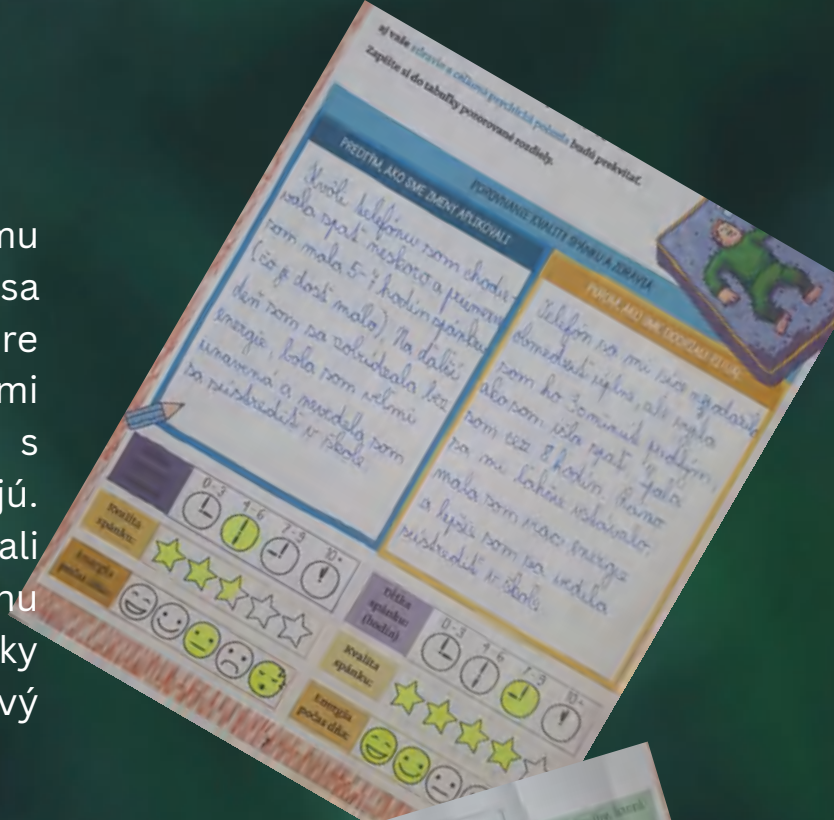
záružie, malárie, leptica, leptotia, kosaček, žltý, kosaček
 skľapky, Trusavce, angajky

1. etapa	1. etapa 1. etapa 1. etapa	1. etapa
2. etapa	2. etapa 2. etapa 2. etapa	2. etapa
3. etapa	3. etapa 3. etapa 3. etapa	3. etapa

Druhá Enviropátračka na tému „ZDRAVÝ ŽIVOTNÝ ŠTÝL“ sa Ekohotelákom páčila a rovnako bola pre nich prínosná. Úlohy boli ako vždy veľmi zaujímavé aj poučné, úzko súviseli s odborom, ktorý žiaci na škole študujú. Ekohoteláci pri plnení úloh vyskúšali zdravšie alternatívy jedál, zmenu spánkového režimu a odpočinku, účinky meditácie, napiekli chutný a zdravý koláčik a pomáhali aj „útulkáčom.“

Ku Dňu Zeme sa Ekohoteláci zapojili do výzvy „SKVELÁ JAR SO STROMOM ŽIVOTA“ a pomohli tak pri sadení stromčekov a kríkov v školskom areáli. Cieľom podujatia bola výsadba novej zelene v areáli našej školy, revitalizácia rozkopaného pásma po oprave plynového potrubia a výsadba zeleného záhonu pozdĺž príjazdovej komunikácie.

Vysadili sme stálo-zelené aj kvitnúce kríky, trvalky, cibuľoviny a trávky. Takáto výsadba je priateľská pre opelivý hmyz a spĺňa aj estetickú požiadavku v každom ročnom období. Touto aktivitou sme sa snažili podporiť zelený manažment a environmentálnu výchovu žiakov a pedagógov našej školy. Žiaci získali zručnosti spojené s výsadbou zelene a následnou potrebnou starostlivosťou.

Výsadbou sa snažíme znížiť CO₂ v ovzduší, pomôcť opelovaniu, zachovať a obnoviť biodiverzitu, ochranu pôdy, zveľadiť priestor a vytvoriť zdravšie, zelenšie a krajšie prostredie v okolí našej školy.

Básne

Moderná rozprávka

Klasická rozprávka kde princ zachráni princeznú
A potom žijú spolu svoju rozprávku perfektnú
No táto rozprávka je iná
Keďže v tomto príbehu nastala zmena
Namiesto záchrany leží princ sám doma
A jeho život je len veľká pohroma
V hlave má len alkohol a cigarety
Čistú hlavu má len zriedkakedy
Zavretá vo veži čaká princezná láskavá
Kým sa zjaví jej láska pravá
No po rokoch jej ostali len slzy v očiach
Zarmútená čakajúca po nociach
Zatiaľ čo sa z princa stáva plátno rôznych príbehov
Prežitých po nociach plných rôznych výstrelov
Princezná sa rozhodla že už nebude v problémoch dáma
Veď predsa toto je rozprávka kde sa princezná zachráni sama

Dominik S. Raven

Farby

Asi už počujem farby
Lebo mám pocit že okolo mňa ožívajú maľby
Rozmýšľam či to iba snívam
No ak by to bol sen, som rád že ho prežívam
Pozerám do neba hlava v oblakoch
Nechávam sa unášať hlboko v mojich pocitoch
Hudba v ušiach zatiaľ čo píšem tieto slová
Chcem tento stav prežívať znova a znova
Môj stav mysle – bliss
Pochybnosti zmizli ako hmyz
Okolo mňa len lúky kvetov
Je to sen prechádzať sa jedným zo snových svetov
Počujem vidím farby a nielen temnotu
Keď život hrá na svetlú notu
Som rád že môžem ostať v tomto sne
S vedomím že už nebudem na dne

Dominik S. Raven

Hoteláci učiteľom

Na hotelke sú učitelia najlepši
Pripravujú nás na ten test najväčší
Maturita je stále bližšie
S vedomosťami postupujeme vyššie

A to všetko vďaka vám
Nikto z nás na to nie je sám
Varenie či cestovný ruch
Obratnosť dostali sme do rúk

Ako používať tie správne slová
Keď si sprievodkyňa nová
Chytiť naraz štyri taniere
A mať len tie najlepšie maniere

To všetko ste nás naučili
Vieme že ste použili všetky vaše sily
Tak vám patrí veľká vďaka
Od každého hoteláka

Výjercovia literárnej súťaže

Tajomstvo domu na konci ulice

Tajomstvo domu na konci ulice. V každej obci alebo meste sa nachádza ten jeden tajomný dom, o ktorom sa traja tajomné zvesti. Inak to nie je ani v mojej obci Červeník.

Tento tajomný dom stojí na konci Kalinčiakovej ulice. Je veľmi starý a vidno, ako ho poznačil zub času. Fasáda sa už lúpe, škridle zo strechy opadávajú a trávnik je zarastený burinou.

Dom je taký starý, že jeho novotu si pamätali moji prastarí rodičia. Za ten čas vystriedal množstvo majiteľov a o väčšine z nich sa hovorilo, že sú divní. Dovedna ich bolo desať.

Prvým bol na prvý pohľad bežný manželský pár s dvoma deťmi. Žili bežný život, otec bol stolár, mama bola v domácnosti. Avšak, susedia cítili, že niečo nie je v poriadku. Rodina bola spájaná s čarodejnictvom, alkoholizmom či so samotným Satanom. Často odtiaľ bolo počuť krik a plač. Čo sa s nimi stalo nevedno, no jedného dňa zmizli úplne bez povšimnutia. Pravdepodobne odcestovali naspäť na Kysuce.

„Druhý majiteľ bol tajomný Janko,“ hovorila mi babka, „ľudia mu hovorili tajomný, lebo ho nebolo vidno.“ Samozrejme, nie doslova. Vzniklo to z toho, že sa zdržiaval najmä vo vnútri domu. Sem-tam ho bolo vidno, keď pracoval na svojom skromnom políčku. Bol to starý mládenec, nemal nikoho. A tak aj zomrel úplne sám.

Tretí a štvrtí majitelia boli už normálni. Obe rodiny sa tešili veľkej obľube v rámci obce najmä vďaka tomu, že mužská časť rodín hviezdila v miestnom futbalovom tíme.

Piata bola pani Eleonóra. Tvrdila, že má nadprirodzené schopnosti a vie predpovedať budúcnosť.

Naoko ňou každý opovrhoval. No zo zvedavosti k nej viacero obyvateľov zavítalo a nechali si predpovedať budúcnosť. V čase jej pobytu sa okolo domu pohybovalo veľké množstvo mačiek. Niektorí verili, že ich je dobrých osemdesiat. Či to bola pravda alebo nie, sa už nedozvieme.

„Šiesty bol šesťprstý Rudo,“ spomína babka. Šesťprstý sa mu nehovorilo len tak. Často kradol. Najmä bicykle. Po čase bolo na miestnych krádežiach tak veľa, že si ho po ceste z pohostinstva počkali a hodili do jazera. Ale ani to nepomohlo a pokračoval ďalej. Až ho dostihla spravodlivosť a skončil vo väzení. Odvtedy o ňom nikto nepočul.

„Siedmy bol tvrdohlavý Fero,“ hovoril dedko. Tvrdohlavý preto, lebo si nedal povedať. Jeho ambície boli vyššie ako schopnosti. Chcel byť tým, na čo nemal. Chcel byť starostom, vedúcim klubu... Samozrejme, nič z toho nedosiahol. V dome sa dlho neohrial, lebo už začínal byť v zlom stave.

Ôsmej majiteľke nepovedal nikto inak ako Arana. Zo všetkých majiteľov domu vydržala v ňom najdlhšie. Bola žijúcou legendou. Dom sa nachádza v blízkosti futbalového ihriska, takže sa stávalo, že u nej po prekopnutí skončila lopta. Zvonček nemala a na klopanie zvyčajne nereagovala. Avšak, bol jeden deň, kedy reagovala. Veľkonočný pondelok. Šibačov vždy privítala pohárom vína, ktoré si sama vyrábala a väčšinou aj sama pila. Napriek veľkej obľube alkoholu v našej obci, ten pohárnik nikdy nikto nedopil. V dome zomrela v dosť vysokom veku.

Deviatymi obyvateľmi bola skupinka sociálne slabších. Tá sa v dome nezdržala dlho. Občas sa zamýšľam, ako sa tam vôbec dostali. Nachádzali sa tu bratia Miloš s bratom Lacom a ženou Evou a Katarína s Janom. Vidno ich bolo najmä v lete. Vtedy chodili po svojej trase: dom – potraviny – vinárstvo – druhé potraviny – šenk – dom. Prvý zomrel Jano na otravu alkoholom. Druhý Laco na cirhózu pečene. Miloš s Evou a Katarínou sa doteraz potlkajú dedinou. A stále platí, že ich vidno najmä v lete.

Doposiaľ posledným majiteľom bol pán Peter. Dom chcel opraviť. Istú dobu žil v dome so svojou manželkou. Všetko bolo fajn, až dokiaľ neochorela. Potom sa Peter dostal do pomeru s jej sestrou a žil v mnohoženstve. Nikto nevie, ako vzťahy medzi nimi nakoniec skončili. Po jeho výhre v lotérii sa odsťahoval a dom sa odvtedy predáva.

Budúcnosť domu je nateraz nejasná. Sem-tam do neho zavítajú potencionálni kupci alebo zvedavé deti, ktoré chcú vedieť, čo je vo vnútri. Každého kupca však odradí stav domu. A tak dom ďalej len chátra a čaká sa, kedy sám padne k zemi, aby ho nahradil úplne nový. Takýto podobný osud postihol už ne jeden starý dom v obci.

Marek Štefíček, IV.A

Záhada domu na konci ulice

Stála tam. Na príjazdovej ceste. Cítila štrk pod nohami. Vietor jej jemne pohojďával vlasmi. Zízala na dom a mala pocit, že aj ten dom zíza na ňu. Dýchala zhlboka. Naozaj to ide spraviť? Naozaj vstúpi do toho domu, pred ktorým ju varovali, už odkedy vedela chodiť? Nie. To predsa nemôže. Je to hlúposť. Bláznovstvo. Urobila krok vpred. Čo to robí? Urobila ďalší krok. Ešte sa môže otočiť a vrátiť sa domov. Ďalší krok. Toto nemôže. Obráti sa a odíde. Ďalší krok vpred. Ten dom akoby mal okolo seba gravitačné pole, ktoré ju priťahovalo čoraz bližšie a bližšie. Už stála na priedomí. Cítila pach opusteného, starého domu. Natiahla sa ku kľučke. V dome niečo buchlo. Zastavila ruku vo vzduchu. Stála ako prikovaná. Pot jej vyrýval studený prameň dole chrbtom. Dych sa jej triasol. No tak, sprav niečo. Nie si predsa zbabelec. Myšlienky jej prúdili. Čo sa jej môže stať? Je to opustený dom a nič také ako duchovia alebo príšery neexistujú. Alebo áno? Uvoľnila ruku a nechala ju klesnúť ku stehnu. Čo si namýšľa? Nie je žiadna hrdinka. Odstúpila od domu a vybrala sa smerom k obrovskej bráne na konci štrkovej cesty. Áno, rozhodla sa správne. Nič na tom dome nie je, pravdepodobne tam býva nejaký bezdomovec alebo rodinka zatúlaných psov.

„Isabella,“ tichý šepot jej prešiel každou kosťou v tele. Zamrzla. Chcela ísť ďalej, ale nohy nereagovali.

„Isabella,“ znova. Husiu kožu mala všade.

Pomaly otočila hlavu a očami preskenovala okolie domu.

Nikto.

Muselo sa jej to zdať. Výborne, už začína šalieť. Normálne jej začína prepínať.

„Isabella.“

Ten studený ťahavý hlas vychádzal až zo samotných útrob domu. Telom jej preletel elektrický prúd a rozbehla sa. Bežala ako najrýchlejšie vedela. Bežala a neobzerala sa. V pľúcach sa jej rozliehala páľčivá bolesť. Ešte stále bežala. Nie je tá ulica akási dlhá? Zrazu mala pocit, že beží dozadu. Čo sa deje? Kládla nohu pred nohu, ale aj tak cúvala. Obzrela sa a videla, ako sa približuje k domu, alebo skôr, ako sa dom približuje k nej. Nohy jej stuhli a spadla na zem. Šúchala sa po zemi čoraz bližšie k domu. Akási sila ju ťahala za členky. Ó, nie. Malé kamienky štrku ju udierali do brady a cítila, ako jej krv steká až ku kľúčnej kosti. Chcela kričať, ale nedokázala to. Ako keby mala v krku sieť, do ktorej sa zachytávalo každé slovo a každý zvuk, ktorý sa snažila vydať. Podarilo sa jej otočiť na chrbát akurát včas, aby videla, že honosné dvere domu na konci ulice sú otvorené dokorán a ona mieri rovno k nim. Jej nohy preleteli cez prah, ale rukami stihla uchopiť rám dverí. Nechty zaryla do tmavého dreva, ale tá záhadná sila ju ťahala čoraz silnejšie. Do rúk jej udrel krč a pustila sa. Preletela do stredu miestnosti a dvere sa s veľkým treskom zabuchli.

Záhadná sila zmizla a nastalo ticho. Bella sa posadila a rukávom od mikiny si utrela krvácajúcu bradu. Pokúsila sa vstať, no hlava jej urobila otočku a znova klesla na zem. Zdvihla zrak. Vysoký strop a obrovský kryštálový luster sa nad ňou týčili a ona si pripadala ako mravec. Obzrela sa po miestnosti. Nedaleko od nej stála komoda z krásneho tmavého dreva. Bella sa k nej priplazila, oprela sa o ňu a s bolestným povzdychom vstala. Išla si oprášiť dlaň od prachu, no vtom si uvedomila, že na nej žiaden prach nemá. Zarazila sa. To je zvláštne. Pozrela sa na povrch komody, ktorý sa leskol, ako keby bol čerstvo nalakovaný. Pozrela sa na skriňu a stolík vedľa. Žiaden prach.

V hlave jej zapulzovalo a oprela sa o komodu. Zostala podopretá a študovala miestnosť. Bola si istá, že je vo vstupnej hale, ale niečo jej nesesedelo. Tá miestnosť nebola veľká, bola obrovská. Jej dom by sa do nej zmestil minimálne trikrát. Zavrela oči. Asi dostala otras mozgu a má halucinácie. Tento dom je predsa menší ako ten ich. Nemôže mať takúto vstupnú halu. Pomaly otvárala oči a priala si, že toto je len hlúpy sen, z ktorého sa prebudí a uvidí svoju milovanú izbu. Potlačila strach a sklamanie, keď jediné, čo videla, boli dvere, cez ktoré pred chvíľou preletela.

Ešte stále len tak postávala pri komode, a tak prešla k oknu pri dverách. Odhrnula závesy s očakávaním, že na opačnom konci ulice bude stáť jej dom. Srdce jej padlo až ku kolenám. Nevidela svoj dom, nevidela totiž vôbec nič okrem tmavej a hustej hmly. Zúfalo sa snažila utrieť sklo okna rukávom, ale nič sa nestalo. Podišla ku dverám a stlačila kľučku. Zamknuté. Začala v nej narastať panika a dych sa jej zrýchľoval. Prsty sa jej triasli čoraz viac a ona ako šialená mykala kľučkou. V krku jej narastala hrča a v očiach ju pálili slzy. Cez svoje vystrašené vzlyky začula buchnutie. Rovnaké buchnutie, aké počula zvonku. Bála sa otočiť, tak len zadržala dych a načúvala. Ticho sa jej vlievalo do uší. Zhlboka sa nadýchla, nazbierala každý kúsok odvahy, čo v sebe mala, a otočila sa smerom, odkiaľ predtým išiel zvuk. Dvere si tam predtým nevšimla. Pomaly sa vybrala k nim. Našlapovala na špičky a skoro ani nedýchala. Buchnutie sa ozvalo znova. Vedľa nej bol stolík, na ktorom bolo položené kladivo. Zdalo sa jej to trochu zvláštne, ale zobrala si ho a pevne ho chytila do oboch rúk. Prikročila ku mierne pootvoreným dverám a cez škáru nakukla dnu. Medzera bola malá, a tak videla iba roh akéhosi stola. Musí vojsť dnu. Rúčku kladiva uchopila pevnejšie, znova sa zhlboka nadýchla a pomaly pootvorila dvere. Čupla si a ako kačica prebehla pod stôl. Srdce jej bilo ako divé. Spod stola skúmala situáciu, či neuvidí nejaké nohy alebo aspoň tieň. Keď sa uistila, že tam nikto nie je, opatrne vyšla spod stola. Prebehla zrakom po prázdnej miestnosti. Táto bola snád' ešte väčšia ako tá predošlá. Dlhý stôl sa ťahal takmer celou jedálňou. Steny zdobila zelená tapeta so zlatými ozdobami a nábytok z rovnakého tmavého dreva ako vo vstupnej hale k nej dokonale ladiť. Belle sa konečne upokojilo srdce. Prechádzala sa po jedálni a obdivovala obrazy v zlatých rámochoch, staré ručne vyrezávané skrinky, zlatý príbor dôkladne prestretý na stole a obrus pod ním.

Prečo je stôl prestretý? Otázka preletela Belle hlavou. Určite na ňom nič nebolo, keď sem nakúpala. V hlave jej znova začalo pulzovať a panika sa pomaly začínala vraci. A vtom jej rovno do ucha zašepkal ten hlas: „Isabella“.

Bella vykrikla, otočila sa a zahnila sa kladivom tak silno, že jej takmer vyletelo z ruky. Nohy aj ruky sa jej triasli a srdce jej bilo ako divé. Znovu začula ten šepot, no tentoraz bol nepretržitý. Hlas opakoval jej meno. Vybrala sa za ním. Pomaly sa približovala, keď vtom uvidela vo dverách tieň. Adrenalin v jej žilách stúpil a ona zrýchlila. Šepot silnel čím bližšie bola k tieňu. Zrýchlil a bol hlasnejší. Bella nechápala, prečo ho nasleduje, bála sa a zároveň ju k nemu niečo priťahovalo. Niečo silné a mocné. Niečo, čo prehlušilo aj jej zdravý rozum, ktorý jej vravel: „Bež! Uteč!“ Niečo... magické. Tieň zrazu zmizol a šepot utíchol. Bella prebehla cez dvere do chodby. Rýchlo dýchala a obzerala sa, či tieň niekde nezbadá. Pohľadom zastala na presklenej stene, ktorá jej umožňovala výhľad do obrovskej záhrady. Záhrada bola farebná a prekypovala životom. Bella sa pristihla s otvorenými ústami nad toľkou krásou. Pohľad na záhradu v nej vyvolal pocit pokoja a spokojnosti, všetok jej strach bol v okamihu potlačený. Keď obdivovala zeleň a kvety, medzi stromami sa niečo pohlo. Bol to rýchly pohyb. Bella sa spamätala a rozbehla sa ku dverám do záhrady. Akýsi šiesty zmysel jej hovoril, kde sa nachádzajú. Sotva prekročila prah dverí, ovalila ju vlna zvukov, vôní a farieb. A vtedy začula šepot. Viedol ju až k altánku uprostred záhrady. V altánku stála žena. Belle zaliali oči slzy. Tie hnedé kučeravé vlasy, očarujúci úsmev, hladkú pokožku lesknúcu sa na slnku a iskru v tmavých očiach by spoznala aj o polnoci. Jej mama stála pred ňou. Bella sa rozbehla k nej a objala ju. Objala ju a už ju nemienila pustiť. Už nikdy. Chcela jej toho toľko povedať, ale nevedela ako. Habkala a hľadala slová, slzy jej tiekli po lícach a mama sa na ňu usmiala, položila si jej tvár do dlaní a pobožkala ju na čelo. Po chvíli prehovorila tým jej typickým anjelským hlasom, ktorý bol pre Bellu symbolom domova a ktorý jej dlhé mesiace najviac chýbal: „Neplač, musíš byť silná.“

Tie slová boli presne to, čo potrebovala. Dodali jej energiu a verila, že dokáže všetko. „J-ja, kde to sme?“ spýtala sa Bella traslávym hlasom. „Ako je možné, že si tu?“

Mama sa na ňu chápavo usmiala a odvetila: „Sme niekde medzi fantáziou a realitou, životom a smrťou.“ Bella na ňu nechápavo zazerala. „Viem, že si mávala od mojej smrti sny o tomto dome, bolo to znamenie. Rovnaké sny som mávala aj ja. Začali pár mesiacov pred mojou smrťou.“ Belle sa otáčali kolieska v hlave a snažila sa pochopiť, čo sa jej mama snaží povedať.

„Chceš tým povedať...“

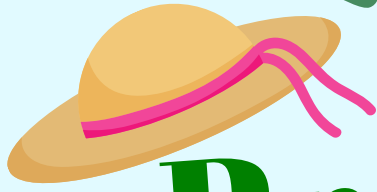
„Áno, Isa, zomrela si.“

Bella nepotrebovala počuť viac. Porozumenie jej zalialo hlavu, prikývla, chytila mamu za ruku a kráčala spolu s ňou za svetlom.

GRATULUJEME ABSOLVENTOM 2022/2023!

Majte šťastný a krásny život!

**Prajeme
krásne**

PRÁŽDNINY

